

Hinir réttlátu munu lifa á trúnni

Lifir réttlátur „af trú“ eða „lifir af hverju orði sem kemur úr munni Guðs“? Nú, Kristur er trúin sem átti að birtast (Gal 3:24), holdgervingasögnin, þess vegna mun hinn réttláti lifa fyrir Krist (Róm 10: 8). Allir sem hafa risið upp með Kristi eru vegna þess að þeir lifa á trúnni og Habakkuk spámaður vitnar um að þeir sem lifa í trúnni eru réttlátir.

Hinir réttlátu munu lifa á trúnni

„En sá sem ekki iðkar heldur trúir á þann sem réttlætir hinn óguðlega, trú hans er talin réttlæti“ (Rómv. 4: 5)

Kynning

Útsetning Páls postula er sláandi þegar hann staðfestir það „Guð réttlætir vonða“ (Rómv. 4: 5). Byggt á hverju réttlætir Guð óguðlega? Hvernig getur Guð, réttlátur, lýst yfir óréttlátum? Hvernig á að gera það án þess að skerða þitt eigið réttlæti? Ef Guð sagði: „... Ég mun ekki réttlæta óguðlega“ (2. Mós 23: 7), hvernig getur postuli heiðingjanna fullyrt að Guð réttlæti vonða?

Náð og trú

Svarið er einfalt: Guð réttlætir syndara frjáltslega með yndislegri náð sinni! Þó að svarið sé einfalt er eftir sem

áður spurningin: hvernig gerir hann þetta? Svarið er líka einfalt: af trú „... til að leiða okkur til Krists, til þess að við getum réttlætst fyrir trú“ (Gal 3:24).

Auk þess að Guð réttlætir hina óguðlegu er víst að maðurinn er réttlættur af trú „Við erum því réttlætanleg af trú og höfum frið við Guð vegna Drottins vors Jesú Krists. Þar sem við höfum einnig inngang fyrir trúna að þessari náð sem við stöndum í; og við hrósum okkur í von um dýrð Guðs “(Rómv. 5: 1-2).

Réttlætir Guð vegna þess trausts sem maðurinn leggur til hans? Var trú mannsins réttlætandi eining?

Svarið er að finna í Rómverjabréfi 1, 16. og 17. versí:

„Vegna þess að ég skammast mín ekki fyrir fagnaðarerið Krists, því að það er kraftur Guðs til hjálpræðis allra sem trúa. fyrst frá Gyðingnum og einnig frá Grikkjunni. Vegna þess að í honum uppgötvast réttlæti Guðs frá trú til trúar, eins og ritað er: En hinn réttlæti mun lifa í trúnni “(Rómv. 1:16 -17).

Þótt í Gamla testamentinu segi Guð ítrekað dómurum Ísraelsmanna að þeir eigi að réttlæta réttlæta og fordæma óguðlega og lýsa yfir sjálfum sér:

„... Ég mun ekki réttlæta hina óguðlegu“ (2. Mós 23: 7), Páll postuli notar Habakkuk sem segir: „Hinn réttlæti mun lifa í trúnni“ til að sýna fram á að Guð réttlæti hina óguðlegu!

Guð réttlætir manninn fyrir Krist

Með athuguninni sem Páll postuli gerir á Habakkuk er augljóst að trúin vísar ekki til trausts mannsins heldur Krists, trúarinnar sem átti að birtast „En áður en trúin kom var okkur haldið undir lögmálinu og lokað fyrir þá trú sem átti að

birtast“ (Gal 3:23).

Hvaða trú birtist? Fagnaðarerindi Krists, sem er kraftur Guðs, er trúin gerð mönnum ljós. Fagnaðarerindið er trúin sem kristnir menn eiga að leitast við (Jd1: 3). Boðskapur fagnaðarerindisins er boðun trúarinnar (Gal 3: 2, 5). Fagnaðarerindið er trú, þar sem náðin birtist „Því að fyrir náð ert þú hólpinn af trúnni. og þetta kemur ekki frá þér, það er gjöf Guðs “(Ef. 2: 8). Fagnaðarerindið kom ekki frá neinum manni, en það er gjöf Guðs „Ef þú þekktir gjöf Guðs og hver sem biður þig: gefðu mér að drekka, þá myndir þú biðja hann og hann myndi gefa þér lifandi vatn“ (Jóh 4:10).

Kristur er gjöf Guðs, þema boðunar trúarinnar, þar sem maðurinn hefur aðgang að þessari náð. Þess vegna, þegar Biblían segir að án trúar sé ómögulegt að þóknast Guði, verður að segja að trúin sem þóknast Guði sé Kristur, trúin ætti að opinberast og ekki, eins og margir halda, að það sé traust mannsins (Hebr 11: 6).

Rithöfundur Hebraea, í vísu 26 í 10. kafla sýnir að það er engin fórn eftir að hafa fengið þekkingu á sannleikanum (fagnaðarerindið) og því gátu kristnir menn ekki hafnað því trausti sem þeir höfðu, sem er afurð trúarinnar (fagnaðarerindið). (Hebr 10:35), þar sem þeir, eftir að hafa gert vilja Guðs (sem er að trúa á Krist), ættu að hafa þolinmæði til að ná loforðinu (Hebr 10:36; 1. Jóh. 3:24).

Eftir að hafa vitnað í Habakkuk talar rithöfundur Hebraeabréfsins um þá sem lifðu í trú (Hebr 10:38), það er menn eins og Abraham sem voru réttlættir af trúnni sem átti að birtast „Nú, eins og ritningin sá fyrir að Guð myndi réttlæta heiðingjana fyrir trú, tilkynnti hann fyrst fagnaðarerindið fyrir Abraham og sagði:„ Allar þjóðir verða blessaðar í þér “(Gal 3: 8).

Allt er mögulegt fyrir Guð

Abraham var réttlætanlegur vegna þess að hann trúði því að Guð myndi sjá fyrir fræinu, eitthvað ómögulegt í hans augum, rétt eins og það er í augum manna að Guð réttlæti vonða „Nú voru loforðin gefin Abraham og afkomendum hans. Hann segir ekki: Og við afkvæmið, eins og að tala um marga, heldur eins og um eitt: Og við afkvæmi þitt, það er Kristur “(Gal 3:16)

Kristur er traustur grundvöllur þess sem vænst er og sönnun þess sem ekki sést. „Nú er trúin grundvöllur þess sem vonast er eftir og sönnun þess sem ekki sést. Vegna þess að hinir fornu fengu vitnisburð “(Hebr 11: 1-2), því að hinir réttlátu lifa og fá vitnisburð um að hann hafi þóknast Guði fyrir Krist (Títus 3: 7).

Orðið sem Abraham heyrði er það sem framkallaði trú feðraveldisins, vegna þess að „En hvað segir það? Orðið er með þér, í munni þínum og hjarta; þetta er orð trúarinnar, sem við boðum ... “(Róm 10: 8), síðan „Svo að trú er með heyrn og heyrn með orði Guðs“ (Róm. 10:17). Án þess að heyra orðið sem kemur frá Guði væri aldrei traust mannsins á Guði.

Þátturinn sem framleiðir réttlætingu er orð Krists, því það inniheldur kraft Guðs sem gerir það mögulegt að réttlæta óguðlega „Að vita: Ef þú játar með munni þínum fyrir Drottni Jesú og trúir í hjarta þínu að Guð reisti hann frá dauðum, þá munt þú frelsast. Því að með hjartanu trúir maður fyrir réttlæti og með munninum játar maður til hjálpræðis “(Róm 10: 9-10).

Þegar maðurinn heyrir fagnaðarerindið og trúir, fær hann kraft til hjálpræðis (Rómverjabréfið 1:16; Jóhannesarbréf 1:12) og uppgötvar réttlætingu, því að hann færist frá dauðanum til lífsins vegna þess að hann trúði á trúna (Rómverjabréfið 1:17). Það er í gegnum fagnaðarerindið sem maðurinn verður barn Guðs „Þér eruð allir börn Guðs vegna trúar á Krist Jesú“ (Gal 3:26; Jóh 1:12).

Kraftur guðs

Hvers vegna hafði Páll postuli kjark til að halda því fram að Guð gerði það sem hann sjálfur bannaði dómurum Ísraels að gera? Vegna þess að þeir höfðu ekki nauðsynlegan kraft! Til að gera réttlátt óréttlátt er nauðsynlegt að hafa sama kraft og Jesús sýndi þegar hann læknaði lamaðan einstakling eftir að hafa fyrirgefið syndum sínum.

„Nú þegar þú veist að Mannssonurinn hefur vald yfir jörðinni til að fyrirgefa syndir (sagði hann við lamaðan), þá segi ég þér: Stattu upp, taktu rúmið þitt og far heim til þín“ (Lk 5 : 24).

Að réttlæta trú er kraftur Guðs „... að við megum réttlætast af trú“ (Gal 3:24), því að þegar maður trúir að hann sé skírður í dauða Krists (Gal 3:27), það er, þá tekur hann upp eigin kross, deyr og er grafinn “Eða veistu ekki að allir sem voru skírðir í Jesú Kristi voru skírðir í dauða hans?” (Rómv. 6: 3). Nú er sá sem er dæinn og réttlátur í synd! (Rómv. 6: 7)

En allir, sem trúna og deyja með Kristi, játa Krist líka eftir því sem þeir hafa heyrt og lært „Þar sem maður trúir fyrir réttlæti með hjartanu og játar fyrir hjálpræði“ (Róm 10: 9-10).

Sá sem játar Krist er vegna þess að hann hefur þegar klæðst Kristi auk þess að vera skírður í Kristi. Játning er ávöxtur varanna sem framleiðir aðeins þá sem eru tengdir raunverulegri Oliveira „Því að allir sem þér hafið verið skírðir til Krists, klæddist Kristi“ (Gal 3:27); „Við skulum því ávallt færa Guði lofgjörðarfórn, það er ávöxt varanna sem játa nafn hans“ (Hebr 13:15); „Ég er vínviðurinn, þú ert greinarnar; Hver sem er í mér og ég í honum, hann ber mikinn ávöxt; vegna þess að án mín getið þið ekkert gert (...) Faðir minn er vegsamaður í þessu, að þið berið mikinn ávöxt; og þannig munuð þér vera lærisveinar

mínir “(Jóhannes 15: 6, 8).

Vitnisburðurinn sem Guð gefur manningum fellur bara á þá sem, eftir að hafa verið grafnir, klæðast Kristi, það er að segja aðeins þeir sem þegar hafa risið upp með Kristi, eru lýstir réttlátir fyrir Guði. Aðeins þeir sem verða til á ný, það er, sem lifa fyrir trú (fagnaðarerindið) eru rétt fyrir Guði „Hinn réttláti mun lifa í trú “(Hc 2: 4).

Hinir réttlátu munu lifa á trúnni, það er trúnni sem átti að birtast og sem við prédikum núna (Róm 10: 8). Allir sem hafa risið upp með Kristi eru vegna þess að þeir lifa á trúnni og Habakkuk spámaður vitnar um að þeir sem lifa í trúnni eru réttlátir.

Þess vegna er hver sem treystir ekki eigin gjörðum, en hvílir á Guði sem réttlætir, trú hans reiknuð til hans sem réttlætis „En þeim sem ekki iðkar heldur trúir á þann sem réttlætir hinn óguðlega, þá er trú hans reiknuð honum sem réttlæti“ (Rómv. 4: 5); „Hann trúði á Drottin og ákærði það fyrir réttlæti“ (1. Mós. 15: 6), vegna þess að með því að trúa er maðurinn líkur Kristi í dauða sínum og rís upp með krafti Guðs, hinn nýi maður er skapaður og lýsti réttlátt af Guði.

Orð Drottins er opinberuð og allir sem trúa á það munu ekki ruglast „Eins og ritað er: Sjá, ég legg í Síon hneyksli og klett hneykslismála. Og hver sem trúir á það mun ekki ruglast “(Rómv. 9:33), það er að segja í fagnaðarerindinu, sem er kraftur Guðs, uppgötvast réttlæti Guðs, sem er af trú (fagnaðarerindi) í trú (að trúa) (Rómv. 1) : 16-17).

Hinir réttlátu munu lifa á Kristi, því að hvert orð sem kemur út úr munn Guðs mun lifa manningum, það er án Krists, sem er lifandi brauðið sem kom niður af himni, maðurinn á ekki líf í sjálfum sér (Jóh. 3:36 ; Jóhannes 5:24; Mt 4: 4; Hebr 2: 4).